

ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Εἰς τὸ σπουδαῖον αὐτὸ παιδαγωγικὸν σύγγραμμα, τὸ δ-
ποῖον πολὺ ἐπηνέθη ὡς ἔργον *Λογίου καὶ φιλοπόρου γέου*,
καὶ ὅπερ ἡμεῖς εὐρίσκομεν θαυμασίως ἐκτετυπωμένον καὶ
στιχουργικὸν κειμήλιον διὰ τὴν στήλην τῶν *μαργαριτῶν*
τοῦ *Ἀσμοδαίου*, ἀπαντῶνται περιεργότατα πράγματα. Οἱ
καρβουνιάρηδες λ. χ. εἰκονίζονται μὲ ἐξυρισμένον μύστακα
καὶ γενειάδα ἀμερικανικὴν, οἱ λεμβούχοι μὲ φαβορίτες καὶ
ἐξυρισμένον ἐπίσης μύστακα, ἡ κυρία Εἰρηνιώ, ἡ δασκάλα, μὲ
bonnet à la madame Angol καὶ τὰ ὄνοματα ὄλων τῶν
διευθυντῶν καὶ διευθυντριῶν ἐκπαιδευτηρίων χωρὶς κανένα
λόγον ἀλλὰ μόνον χάριν τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ βιβλίου. Ἐκ
τῆς συλλογῆς ταύτης τοῦ νέου *Ratisbon* σταχυολογοῦμεν
ἐκ τοῦ προχείρου τὰ ἐξῆς ὀλίγιστα ἄνθη:

Ὁ κ. I. Σιμόπουλος ἀρχαῖος σκαπανεὺς τῆς νεαρᾶς ἡλι-
κίας.

Τὸ κατ' ἐμὲ μόνον διὰ τῆς ἀπλῆς γλώσσης θέλει κατορ-
θῶθῃ ἡ ἐπίτευξις τοιοῦτου σκοποῦ, διότι πῶς εἶνε δυνατὸν
ὁ παῖς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἥς τὴν ἐκμάθησιν χθὲς ἤρ-
ξατο μόλις, νὰ ἦνε πλειότερον κάτοχος ἢ τῆς ἀπλῆς, ἢν ἀφ'
ἧς στιγμῆς ἐπρόφερε τὴν πρώτην συλλαβὴν γνωρίζει διότι
ταύτης γίνεται χρῆσις ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς;

Καὶ ὀλίγους στίχους:

Μιὰ γερόντισσα δασκάλα ἡ κυρία Εἰρηνιώ,
ποῦ φαινόταν καθὼς πρέπει εἰς τὰ χρόνια τὰ μικρὰ,
εἶχε πόθο γιὰ ν' ἀνοίξῃ καὶ ἐκεῖνη ἓνα σχολεῖο
στὴν καλὴ τὴν γειτονιά τῆς ἐστὶ Μητρόπολι κοντά
κι' ὅταν πέρασαν τὰ χρόνια τὰ δροσάτα εἴκοσι δύο
ἐκατῶρθωσε νὰ κάμῃ τὸ χρυσὸ τῆς τὸ σχολεῖο.

Τὰ καλὰ σας, τὸ ψωμάκι, χίλια δύο σὰς χαρίζει
κάθε ζῶο ποῦ κανέναν ἀπὸ μᾶς δὲν τὸ πονᾷ.

Εἶνε καὶ τοῦτο στίχος εἰς:

Ὅποιος ἄλλον περιγελάει τὸν ἑαυτὸν του περγελά

Διὰ νὰ γίνετε δὲ καὶ χριστιανοὶ μάθετε ὅτι κατὰ τὸν παι-
δικὸν ποιητὴν τὰ παιδάκια γονατίζουν:

Τὰ φτωχὰ μὲ τὴ φλογέρα πρὸς τὸν Θεὸν νὰ δεηθῶν
καὶ ὑψώνοντες τὰς χεῖρας

ἦτοι τὰ φτωχὰ ὑψώνοντες τὰς χεῖρας ἐνῶ δηλαδὴ δεόνται
μὲ τὴν φλογέρα τὴν ὁποῖαν ἐνῶ ὑψώνουν τὰς χεῖρας θὰ παι-
ζουν μὲ τοὺς πόδας χωρὶς ἄλλο. Αὐτὴν δὲ τὴν φλογέρα ἰδοὺ
πῶς ὁ Γιάννης διδάσκει εἰς τὴν Κατίνα λέγων αὐτῇ:

. Σίμωσε εἰς τὸ πλευρὸ
τοῦ χωριοῦ μας νὰ σὲ μάθω κάθε εὐμορφο σκοπὸ.
Δὲς τὰ χέρια μου πῶς βάζω' πότε μία πότε ἄλλη
ἀπ' τῆς τρύπαις τῆς φλογέρας μὲ τὰ δάκτυλα σφαλλῶ.
Καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς:

Πάει ἀχνίζοντας τὸ ὄρατον φεγγαράκι.

ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ

Εἰς κύριος πλησιάζει καὶ παρατηρεῖ μέγαν ἰχθὺν εἰς τὸ
ἰχθυοπωλεῖον.

- Εἶνε φρέσκο αὐτὸ τὸ ψάρι;
- Δὲν τὸ βλέπεις; εἶνε ζωντανὸ ἀκόμη.
- Αὐτὸ δὲν θὰ εἰπῇ τίποτε· καὶ ἡ πενθερά μου εἶνε ζω-
τανή, ἀλλὰ δὲν εἶνε φρέσκα.

Ἡ γνωστὴ διὰ τὸ πνεῦμα τῆς κυρία Ξ. . . κατήρχετο προ-
χθὲς εἰς Πειραιᾶ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μετὰ τοῦ μικροῦ υἱοῦ
τῆς, ἔχουσα τρίτην θέσιν. Ὁ μικρὸς ἔπαιζε μὲ τὰ εἰσιτήρια
ὅτε ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῷ λέγει.

— Γιαννάκη κρῖψε τὰ εἰσιτήρια εἰς τὴν τσέπην σου διὰ
νὰ μὴ βλέπουν ὅτι ἔχομεν τρίτην θέσιν.

— Κυρία ὁ ἀφέντης δὲν ὑποφέρεται, ἄλλο δὲν κάμνει, ἡ
ὄλην τὴν ἡμέραν νὰ κτυπᾷ τὸ κουδοῦνι.

— Συγχώρησέ τον, Μανώλη, διότι προγυμνάζεται διὰ τὸ
προεδρῆλικὸ ἐνὸς συλλόγου.

Ἡ δεκαπενταετής δεσποινὶς Χ. . . ἀναγινώσκει κρυφὰ μυθι-
στορήματα. Ἡμέραν τινὰ ἡ μήτηρ τῆς τὴν εὔρε κρύπτου-
σαν ἐν ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς.

- Τί ἀναγινώσκεις ἐκεῖ;
- Ἰερὰν ἱστορίαν.
- Καὶ ποῦ ἐστάθης;
- Εἰς τὸ μέρος ὅπου ὁ *Faublas* . . . εἰσῆλθεν εἰς τὴν κοι-
λίαν τοῦ κήτους.

- Εἶσαι προληπτικός;
- Διόλου.
- Οὔτε ὅταν εἴσθε δικατρεῖς εἰς τὸ γεῦμα;
- Τότε μόνον ὅταν ἰδῶ ὅτι δὲν ὑπάρχει φαγητὸν ἢ διὰ
δώδεκα

Εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον.
— Πρόεδρος. Ἔχεις νὰ προσθήσῃς τίποτε;
— Κατηγορ. Μάλιστα.
— Πρόεδρος. Ὁμίλησε.
— Κατηγορ. Ἐλπίζω, κύριε Πρόεδρε, ὅτι θὰ εἴσθε ἐπιει-
κῆς ἀφοῦ εἶνε ἡ ὀγδόη φορὰ ὅπου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ δικάζω
μαὶ ἀπὸ ὑμᾶς.

Εἰς τὸ καφφενεῖον Τσόχα.
— Μία μαστίχα, παιδί.
— Ὅριστε (κρατῶν εἰς τὸ χέρι τὸ ποτηράκι μὲ τὴ μᾶ
στίχα.)
— Νὰ τὴν βάλῃς εἰς τὸ δίσκο καὶ νὰ τὴν φέρῃς'
Τί νομίζετε ὅτι ἔκαμεν ὁ ὑπηρέτης; ἔχουσε τὴν μαστίχα
ἐντὸς δίσκου καὶ τὴν ἐπρόσφερεν.